

MOSTY

Wydaje Haszomer Haca'ir w Polsce Wychodzą trzy razy w tygodniu
we wtorki, czwartki i soboty

Rok III

Łódź, wtorek 13 lipca 1948 r.

Nr 82 (204)

EGIPCJANIE SKONFISKOWALI
ŻYWNOSĆ PRZEZNACZONĄ DLA
EUROPY

MONTREUX (Palcor.) Światowy Kongres Żydowski otrzymał z Sydney telegraficzną wiadomość o zatrzymaniu przez władze egipskie statku norweskiego „Port Said” i konfiskacie jego ładunku żywności przeznaczonej dla Genewy. Żywność została wysłana przez australijski Komitet Pomocy Żydom Europejskim. Towarzystwa okrętowe w Sydney odmawiają obecnie zawierania kontraktów dla Europy, jeżeli wysyłającymi są Żydzi.

NA FALI DNIA Zwycięstwa Izraela zniweczą plany imperialistów

Dążąc do przyjaznego współżycia z sąsiednimi krajami arabskimi oraz pragnąc ugruntować pokój na Bliskim Wschodzie w oparciu o Organizację Narodów Zjednoczonych, Izrael kilkakrotnie w ciągu krótkiego okresu swego istnienia dał wyraz dobrej woli podporządkowując się uchwałom Rady Bezpieczeństwa.

Jak wiadomo decyzja Rady Bezpieczeństwa o ustanowieniu miesięcznego rozejmu nastąpiła w okresie wzrastających zwycięstw armii Izraela, przy czym jednostronnie krzywdzące warunki rozejmu umożliwiały agresorom przygotowanie się do przyszłych działań wojennych.

Mimo jawnego uprzywilejowania agresorów, Izrael nie odrzucił propozycji o rozejmie, pragnąc w ten sposób zademonstrować swoją lojalność wobec uchwał międzynarodowych. Rząd Tymczasowy Izraela wyraża również gotowość na wszelkie propozycje przedłużenia rozejmu, mimo pogwałcenia go przez arabskie siły zbrojne w przeddzień wygaśnięcia miesięcznego zawieszenia broni.

Jednakże przedstawiciele Ligi Arabskiej zajęli nieprzejednane stanowisko i postanowili kontynuować działania wojenne.

Wznowiona agresja sił zbrojnych państw arabskich napotkała na zdecydowany opór armii Izraela, która po odparciu ataków nieprzyjacielskich przystąpiła do przeciwnatarcia na kilku frontach.

Wiadomości z terenów walk z ostatnich dni, donoszą o zwycięstwach armii Izraela, która zadając drugodzielne ciosy nieprzyjacielskim siłom zbrojnym, odniosła już szereg sukcesów, szczególnie na środkowym i północnym froncie. Zdobyte Lydda, okrążyła Ramle, opanowała drogę Tel-Awiv — Jerozolima oraz sukcesy Cwa Hahagana Leisrael w zachodniej Galilei — wywołaly niepokój we wrogim obozie imperialistyczno-feudalnym, który spodziewał się zwycięstwa arabskich sił zbrojnych.

Nie więc dziwnego, że brytyjska prasa stwierdza, iż jednostronne złamanie rozejmu spowodowało duże zakłopotanie w brytyjskich sferach rządowych, zaś radio londyńskie ponownie gorąco reklamuje anglo-amerykańskie propozycje hr. Bernadotte, podkreślając, iż stanowią one znaczny postęp w stosunku do poprzednich planów Bevena w kwestii palestyńskiej.

„Times and Tide” pociesza, iż propozycje hr. Bernadotte nie zostały ostatecznie odrzucone przez obie strony. „Economist” zaaprobuję „czy sprawa granic jest istotnie najwazniejszym elementem” oraz stwierdza, że poćję w Palestynie zależy jedynie od woli stron „zainteresowanych”.

Dziennik wyraża przy tym żal, iż na skutek odrzucenia przez obie strony propozycji hr. Bernadotte'a „w Palestynie musi się poleć jeszcze trochę krwi”.

Zakłopotanie Londynu wzrasta również w związku z propozycją delegata USA zastrzeżenia wobec Arabów sankcji na mocy artykułu 39 Karty Narodów Zjednoczonych. Nie wiadomo jednak czy stanowcze wystąpienie delegata USA oraz aluzje o zniesieniu embargo na broń nie są manewrem, zmierzającym do wywarcia presji na państwa arabskie, które Departament Stanu stara się nakłonić do przyjęcia projektu federacji arabsko-żydowskiej.

Wznowienie działań wojennych przez państwa arabskie, które mogłyby w razie perspektywy zwycięstwa arabskich zmusić Izrael do ustępstw — w obliczu sukcesów armii żydowskiej rokuje raczej absolutną porażkę armii feudalnych władców arabskich.

W obliczu zupełnego fiaska zakulisowych

W odpowiedzi na wznowioną agresję Arabów wojska Izraela rozpoczęły ofensywę Lydda w rękach żydowskich

TEL-AWIW, 9 lipca (Kol-Israel). — W pierwszym dniu wznowienia działań wojennych przez wojska arabskie, oddziały Cwa Hahagana Leisrael odparły silny atak artylerii i czołgów egipskich w rejonie Isdud. Następnie wojska żydowskie zaatakowały egipskie linie komunikacyjne w tym rejonie.

Samoloty nieprzyjacielskie bombardowały Petach-Tikwe.

W górach Gilboa nasze oddziały odparły ataki wojsk arabskich na wsie arabskie, znajdujące się w naszych rękach.

Nasze oddziały zajęły wieś arabską w pobliżu Naharii (w tym rejonie wojska Kaukadziego zaatakowały przed kilku dniami oddziały armii Izraela — uwaga red.).

Na południu nasze wojska zdobyły 4 wsie arabskie, położone na drodze Hebron — Al Majdal. Zajęcie tych punktów pozwala na atakowanie drogi, którą nieprzyjaciel posługuje się dla transportu posiłków.

Rzecznik rządu żydowskiego oświadczył, że oddziały arabskie straciły 30 zabitych i wielu rannych. Wśród jeńców, wziętych przez armię żydowską znajduje się wielu sudańczyków.

Samoloty nieprzyjacielskie dokonały nalotu na ludność cywilną Tel-Awivu. W wyniku nalotu zginęło 2 dzieci.

W Jerozolimie miała miejsce wymiana strzałów artyleryjskich.

Misja hr. Bernadotte w oświetleniu prasy radzieckiej

MOSKWA. — Nawiązując do misji hr. Bernadotte w Palestynie, „Literaturnaja Gazeta” stwierdza, że hrabia ten jest doskonale znany w Szwecji ze swojej gorliwości do okazywania „dobrych usług” władcom świata kapitalistycznego, gdy chcą oni łowić ryby w mętnej wodzie. Hr. Bernadotte — pisze czasopismo moskiewskie — posiada największą po Goeringu ilość orderów i przejawia szczególne zainteresowanie dla wszystkiego co amerykańskie. Jako członek zarządu towarzystwa akcyjnego szwedzkich domów towarowych, Nordiska Company, reklamuje on entuzjastycznie amerykańskie nylony. Bernadotte otrzymuje również dywidendy od amerykańskich towarzystw turystycznych, zajmuje stanowisko dyrektora i członka wielu towarzystw akcyjnych w Ameryce, jak np. „Business Machinery”. Te wszystkie „zalety” doskonale predystynowały Bernadotte'a jako rzecznika interesów amerykańskich w Palestynie. W jego działalności, zmierzającej do anulowania uchwał ONZ w sprawie Palestyny, wybitnie pomagał mu członek jego sztabu, znany faszysta, pułkownik Javala.

Rolę, jaką odgrywał Bernadotte obecnie w Palestynie, starał się wypełnić w podobny sposób tuż przed kapitulacją Niemiec w roku 1945, kiedy to usiłował ratować Niemcy przed bezwzględową kapitulacją. Jedynie szybkie zwycięstwo armii radzieckiej przekreśliło plany Bernadotte'a.

MOSKWA. — Nawiązując do fiaska misji hr. Bernadotte w Palestynie, niedzielną „Prawda” stwierdza, iż rozjemca ONZ nie wywiązał się nawet z tego zadania, które sam sobie postawił, a mianowicie nie zdo-

łał przedłużyć okresu rozejmu. Zasadnicze zaś jego zadanie, zlecone mu oficjalnie jako pośrednikowi ONZ t.j. stworzenie przesłanek dla zapewnienia trwałego pokoju w Palestynie, zgodnie z uchwałą Zgromadzenia Generalnego ONZ, jest obecnie równie dalekie realizacji jak przed miesiącem. Nie należy się temu dziwić — pisze dziennik — gdyż zamiast tego, by realizować uchwałę ONZ, przewidującą podział Palestyny na dwa samodzielne państwa — żydowskie i arabskie — Bernadotte zajął się zupełnie czymś innym a mianowicie rewizją uchwały ONZ.

Nie trzeba zbytniej przenikliwości — pisze „Prawda” — aby przekonać się, że zaproponowany przez Bernadotte plan rozwiązania problemu palestyńskiego pokrywa się całkowicie z dawnym planem brytyjskim, opracowanym przez szefa angielskiego wywiadu na Bliskim Wschodzie — Clay tona jeszcze przed wygaśnięciem mandatu brytyjskiego nad Palestyną. Plan ten przewidywał przyłączenie Palestyny do Transjordanii.

Dziennik podkreśla, iż Bernadotte działał jedynie w interesie imperializmu anglo-amerykańskiego i że uczynił wszystko, aby jeszcze bardziej spotęgować nienawiść między Żydami i Arabami. W ten sposób stworzył on grunt dla nowych intryg państw imperialistycznych, zmierzających do ujęcia w swe ręce kontroli nad Palestyną.

„Prawda” stwierdza w konkluzji, że delegacja radziecka uczyniła wszystko w Radzie Bezpieczeństwa, aby zdemaskować te kombinacje, zmierzające do stordowania uchwał ONZ oraz do utrzymania systemu kolonialnego w Palestynie. Dyskusja nad zagadnieniem palestyńskim — pisze dziennik — dowiodła całemu światu, kto jest rzeczywistym przyjacielem narodów uciskanych, walczących o swe słuszne prawa: wolność i demokrację.

planów — Londyn i Waszyngton czynią sta-

rania, by udobruchać Arabów. „People” przyznaje, iż W. Brytania wywiera wpływ na Arabów, by zgodzili się na przedłużenie rozejmu, przy czym podkreśla, iż Abdulla i rząd Iraku gotowi są zgodzić się. Jedynie Syria i Egipt zdecydowane są kontynuować

działania wojenne, pragnąc poprawić swe pozycje. Hr. Bernadotte sugeruje, iż odmowa Ligi Arabskiej nie jest decydującą, albowiem oczekuje on indywidualnej odpowiedzi poszczególnych państw arabskich.

Imperialiści zatruwają się wznowieniem działań wojennych, mogących spowodować porażkę agresorów, a tym samym fiasko

planów anglo-amerykańskich.

Losy całości i suwerenności terytorium Izraela ważą się obecnie nie w kuluarach Lake Success, lecz na polach walki.

Zdecydowany opór i nieugięta walka Izraela przekreśliły wszelkie plany imperialistów.

Podobnie jak w 1945 roku, jedynie szybkie zwycięstwo Armii Czerwonej pokrzyżowało plany Bernadotte ocalenia Niemiec, obecnie zwycięstwo armii Izraela zniweczył plany mediatora, zmierzające do obrobny interesów swych imperialistycznych mocodawców.

E. K.

TEL-AWIW. — Urzędowo podano do wiadomości, że oddziały żydowskie pod osłoną samolotów rozpoczęły w piątek operację przeciwko 7-tys. armii arabskiej w Galilei Zachodniej. Samoloty żydowskie bombardowały koncentrację wojsk nieprzyjacielskich zarówno na tym terenie, jak i w Galilei Dolnej.

Na południe od Haify oddziały żydowskie podjęły operację, zmierzającą do oczyszczenia drogi wiodącej do Tel-Awivu.

Lotnictwo żydowskie bombardowało pozycje nieprzyjacielskie w rejonie Naceret i Dżenin.

LONDYN. — Wojska Izraela zajęły w sobotę lotnisko Lydda i otoczyły wieś Jehudia, położoną na drodze między Jerozolimą a Tel-Awivem. Zacięte walki toczą się o Ramle.

Wojska żydowskie posunęły się na północ od miasta Acre w kierunku wzgórz Środkowej Galilei i zajęły 4 wioski. Walki toczą się na południe od góry Tabor.

Lotnictwo żydowskie bombardowało przyczółek mostowy wojsk syryjskich na rzece Jordan. Na południe od jeziora Chule toczy się wielka bitwa o miejscowość Miszmar Hajarden na granicy syryjskiej. Na tym odcinku frontu kontraktaki wojsk syryjskich zostały odparte.

TEL-AWIW, 11 lipca (Kol-Israel). — W okolicy Bet Nabla (miejscowość położona na północny wschód od Lyddy) oddziały armii Izraela operujące w rejonie Lydda zdobyły kilka wsi arabskich.

Wojska egipskie w dalszym ciągu napierają na Negba.

Dwa samoloty typu „Spitfire” dokonały nalotu na Tel-Awiv. Nalot spowodował poważne straty.

W Jerozolimie trwają walki. Oddziałom nieprzyjacielskim, znajdującym się w Starym Mieście nie udało się przedostać przez pierścień naszych wojsk. Dwukrotne ataki wojsk nieprzyjacielskich zostały odparte.

TEL-AWIW, 12 lipca (Kol-Israel). — Po zajęciu lotniska Lydda oddziały Cwa Hahagana Leisrael zdobyły również całkowicie miasto Lydda. W Jerozolimie oddziały naszych wojsk zacieśniły pierścień wokół Starego Miasta.

Dziś rano samoloty nieprzyjacielskie dokonały nalotu na Tel-Awiv.

TEL-AWIW, 11 lipca (Kol-Israel). —

Rząd Syrii postanowił deportować wszystkich ekspertów amerykańskich. Decyzję swą rząd syryjski motywuje wzrostem nastrojów antyamerykańskich wśród ludności wywołanych stanowiskiem USA, w kwestii palestyńskiej. Większość ekspertów znajduje się już w drodze powrotnej do USA.

Rada Bezpieczeństwa oczekuje szczegółowych sprawozdań o sytuacji w Palestynie

NOWY JORK. W piątek po południu rozpoczęło się nadzwyczajne posiedzenie Rady Bezpieczeństwa dla rozpatrzenia sytuacji w Palestynie.

Przy stole obrad, zgodnie ze środową uchwałą Rady, zajął miejsce przedstawiciel państwa Izrael — Aubrey Eban.

Rada Bezpieczeństwa rozpoczęła posiedzenie od odczytania depeszy ministra spraw zagranicznych państwa Izrael Szertoka o naruszeniu warunków rozejmu przez wojska egipskie.

Przedstawiciel Stanów Zjednoczonych Philip Jessup podkreślił z uznaniem fakt, że rząd państwa Izrael wyraził zgodę na przedłużenie rozejmu i potępił stanowisko państw arabskich, które mają zamiar „znów chwycić za broń i naruszyć postanowienia Karty Narodów Zjednoczonych”. Jessup zaznaczył, że stanowisko państw arabskich nie może być niczym usprawiedliwione i że nie widzi dla Rady Bezpieczeństwa innego wyjścia jak stwierdzenie, iż zaistniała groźba dla pokoju, przewidziana w artykule 39 Karty. Przedstawiciel Stanów Zjednoczonych dodał, że jego rząd jest gotów wypełnić zobowiązania, wynikające z Karty Narodów Zjednoczonych.

Następnie zabrali głos: przedstawiciel Syrii Faris al Khouri i delegat Egiptu Fawzi Bey, którzy starali się udowodnić, że Rada Bezpieczeństwa nie powinna uchylać sankcji wojskowych i gospodarczych przeciwko państwu arabskiemu, gdyż naruszenie warunków rozejmu było rzekomo dwustronne.

Przedstawiciel państwa Izrael podkreślił, że państwa arabskie odrzuciły propozycje przedłużenia rozejmu i że sytuacja w Palestynie stanowi niewątpliwie groźbę dla pokoju w myśl postanowień Karty Narodów Zjednoczonych. „Jeżeli działania wojenne w Palestynie zostaną wznowione — powiedział Aubrey Eban — obowiązek państwa Izrael będzie jasny. Jeśli Arabowie będą chcieli pokoju, to pokój zaplanuje w Palestynie. Jeżeli chcą natomiast wojny, to będą ją mieli”.

Po oświadczeniu przedstawiciela państwa Izrael Rada Bezpieczeństwa odrzuciła obrady i postanowiła wezwać rozjemcę ONZ oraz Arabów i Żydów do złożenia szczegółowych sprawozdań o sytuacji w Palestynie.

LONDYN. — Jak podaje z wyspy Rodos agencja Reutera, Folke Bernadotte udał się drogą powietrzną do Lake Success nie czekając na odpowiedź Żydów i Arabów na jego apel o 10-dniowe przedłużenie rozejmu w Palestynie.

Liga Arabska postanowiła, po naradach w Kairze, odrzucić apel Bernadotte'a.

NOWY JORK. PAP. — Rząd państwa Izrael zawiadomił sekretariat Narodów Zjednoczonych, że zgadza się na propozycje Bernadotte'a w sprawie 10-dniowego rozejmu.

WIELKA BRYTANIA SKŁANIA PAŃSTW ARABSKIE DO PRZEDŁUŻENIA ROZEJMU

LONDYN. Jak donosi Agencja Reutera, rzecznik Foreign Office oświadczył w piątek rano, iż brytyjcy przedstawiciele dyplomatyczni przy rządach państw arabskich otrzymali instrukcje skłonienia rządów tych państw do przyjęcia propozycji przedłużenia rozejmu w Palestynie.

Rzecznik Foreign Office dodał jednakże że Wielka Brytania nie poprze ewentualnej decyzji Rady Bezpieczeństwa w sprawie zastosowania sankcji gospodarczych i wojskowych wobec państw arabskich.

Hr. Bernadotte potwierdził, że odbył w piątek rano konferencję z królem Abdulla. Rozmowa miała charak-

ter prywatny — jak oświadczył rozjemca ONZ — i dotyczyła różnych spraw. Jednym z poruszonych tematów była sprawa demilitaryzacji Jerozolimy i utrzymania w tym mieście rozejmu. Podobno rozmowy w tej sprawie miały zakończyć się powodzeniem

Nieprze'ednane stanowisko Ligi Arabskiej

LONDYN. — Jak donosi agencja Reutera z Kairu, generalny sekretarz Ligi Arabskiej — Azzam Pasza podał do wia-

domości tekst noty, wysłanej do Generalnego Sekretariatu ONZ, wyjaśniającej stanowisko arabskie w sprawie dalszego zawieszenia broni w Palestynie.

Nota stwierdza, że automatyczne przedłużenie rozejmu wyrządziłoby Arabom „największą krzywdę nie dając wzajemian za to gwarancji, że przyniesie to pokój w Palestynie lub sąsiednim państwom”. Nota dodaje, że Bernadotte mógłby jeszcze spełnić swoje zadanie starając się znaleźć sprawiedliwe i trwałe rozwiązanie problemu palestyńskiego. W tym wypadku państwa arabskie wy-

rażają „umiarkowaną gotowość” dopomożenia rozjemcy ONZ w wykonaniu jego misji. Nota zaznacza że znalezienie rozwiązania zależy już od Bernadotte'a zaś Żydzi powinni okazać również umiarkowanie, dla przełamania nieszczęśliwej sytuacji, jaka wytworzyła się w Palestynie”.

Odpowiedź Ligi Arabskiej stara się przekonać o pokojowych intencjach Arabów i wyraża nadzieję, że „poprzez sprawiedliwe zastosowanie Karty ONZ nastąpi uwzględnienie aspiracji arabskich”.

Nota zarzuca stronie przeciwnej „prowokację” starając się równocześnie wybielić stanowisko Arabów. „Przedłużenie rozejmu — głosi tekst noty — byłoby niesłychanie uciążliwe. Zaskodziłoby ono również sprawie arabskiej i ostałby celowi zaprowadzenia pokoju na Bliskim Wschodzie”.

LONDYN. Jak donoszą z Kairu, sekretarz generalny Ligi Arabskiej Azzam Pasza oświadczył, że nie spodziewa się szybkiego zwycięstwa wojsk arabskich, lecz przypuszcza, że wojna w Palestynie będzie trwała długo. Oma wiążąc odrzucenie przez państwa arabskie propozycji Bernadotte'a w sprawie przedłużenia rozejmu Azzam Pasza podał jako powód rzekome wykorzystywanie przez rząd państwa Izrael okresu zawieszenia broni do sprowadzania broni i amunicji oraz zdolnych do służby wojskowej imigrantów.

ARABOWIE TWORZĄ RZĄD TYMCZASOWY W PALESTYNYE

LONDYN. Z Kairu donoszą, że Komitet Polityczny Ligi Arabskiej za twierdził plan, przewidujący powołanie do życia w możliwie najkrótszym czasie tymczasowego rządu w Palestynie. Rząd tymczasowy, którego władza rozciągać się będzie na całą Palestynę, opracuje ordynację wyborczą, która ustali zasady wyboru Zgromadzenia Ustawodawczego.

LONDYN. — Z Kairu donoszą, że Komitet Polityczny Ligi Arabskiej postanowił powołać do życia Tymczasowy Zarząd Cywilny w Palestynie. Szefem Zarządu Cywilnego mianowany został obecny gubernator wojskowy starej dzielnicy Jerozolimy z ramienia państw arabskich — Ahmed Helmy Pasza. W skład zarządu Cywilnego poza przewodniczącym wchodzi 9 członków.

PREMIER LIBANU PRZYJĄŁ NA SIEBIE ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA DZIAŁALNOŚĆ KAUKADZIEGO

TEL-AWIW (obsł. wł.) Muzułmański premier Libanu Read el Sol, zawiadomił hr. Bernadotte, iż rząd libański przyjmuje na siebie całkowitą odpowiedzialność za działalność wojskową Fawzi Kaukadziego.

Zawiadomienie to było dane po oświadczeniu Ligi Arabskiej, iż członkowie Ligi nie biorą na siebie odpowiedzialności za czyny Kaukadziego.

Oświadczenie premiera libańskiego jest nowym dowodem, że w obozie arabskim istnieją tendencje, skierowane przeciwko Abdulli. W skład tego nowego frontu wchodzi muzulmanie libańscy pod przywództwem premiera el Sol, Mufti, Fawzi Kaukadzi, którzy znów znajdują się w złych stosunkach z Abdulla, ponieważ ten ostatni nie chce traktować go, jako równego sobie, oraz prezydent syryjski Szukri Kuwatli, który jawnie prowadzi politykę niezależnie od swego gabinetu ministrów, a zwłaszcza od polityki syryjskiego ministra spraw zagranicznych Faris el Khouri w Lake Success.

Głównym celem tego nowego frontu wydaje się być skoncentrowanie wojnska w Syrii, Libanie i Palestynie, które udaremniłoby wykonanie planów Abdulli.

Wojska egipskie miały rozkaz naruszenia rozejmu w Palestynie

NOWY JORK. — Przewodniczący Rady Bezpieczeństwa delegat Ukrainy, Manuiliński, wystosował do rządu państwa Izrael telegram, w którym prosi o podanie bliższych informacji w sprawie 11 wypadków naruszenia rozejmu przez Arabów i o ogólnej sytuacji w Palestynie.

W odpowiedzi minister spraw zagranicznych państwa Izrael, Szertok, przesłał do Rady Bezpieczeństwa tłumaczenie arabskiego rozkazu, który odnaleziono przy wziętym do niewoli majorze wojsk egipskich, El Sadaty. Rozkaz ten podpisany przez dowódcę II egipskiej brygady piechoty pułkownika Meh-muda Niahmata zawiera szczegółowe instrukcje, dotyczące rozpoczęcia przez oddziały egipskie ataku na pozycje żydowskie w nocy z dnia 7 na 8 lipca, t. j. na 36 godzin przed upływem terminu rozejmu.

Egipt walczy z Izraelem zgodnie z hitlerowskimi planami

NOWY JORK (MNS) Stowarzyszenie „Nation Associates” zwróciło się do ONZ i do prezydenta Trumana z oświadczeniem, w którym oskarża króla egipskiego Faruka o posługiwanie się w walkach z Izraelem planem opracowanym wspólnie z hitlerowcami podczas ostatniej wojny światowej. Plan ten nie został wykorzystany przez Niemców, ponieważ nie rozporządzali oni wówczas odpowiednią armią. Oskarżenie opiera się na niedawno ujawnionym dokumencie niemieckiego mi-

nisterstwa spraw zagranicznych. Plan ten przewidywał m. in. zrównanie z ziemią Tel-Awiwu i Jerozolimy przy pomocy lotnictwa. W opracowaniu planu pomagał Mufti, który był podczas wojny doradcą Hitlera dla spraw arabskich. Ujawniony dokument wskazuje na to, iż król Faruk zamierzał w 1943 roku uciec na terytorium niemieckie i wypowiedzieć wojnę sprzymierzeńcom. W dokumencie jest wzmianka o tym, że król Faruk wysłał samoloty z ważnymi mapami do głównej kwatery Rommla w Afryce.

W dniach rozejmu

LONDYN (MNS) Znakomity dziennikarz angielski Jon Kimchi, który po krótkiej wizycie w Londynie wrócił do Palestyny, opisuje pierwsze dni lipca roku bieżącego:

„Minał burzliwy tydzień w polityce na Bliskim Wschodzie. Społeczeństwo Izraela było wstrząśnięte prowokacją Irgunu. W Kairze miał miejsce kryzys gabinetowy, a w Bagdadzie kompletna zmiana rządu. W obu tych stolicach arabskich ostatni ministrowie proangielscy zostali usunięci ze swych stanowisk. Prawie we wszystkich stolicach Bliskiego Wschodu nastąpiła w warunkach dramatycznych zmiana orientacji.

Król egipski Faruk znany jest jako przeciwnik przedłużenia rozejmu. Wiadomo również, że pogwałcenie przez niego rozejmu w dzień po wizycie Abdulli było z góry uplanowane.

Abdulla stał się znów rzecznikiem bardziej umiarkowanej polityki, która, jak przypuszczają, popierana jest zarówno przez Wielką Brytanię, jak i przez USA — lecz, która odrzucona została całkowicie przez Egipt, gdzie do głosu doszły najbardziej skrajne elementy. Akcja egipska oceniana jest przez tu-tejszych obserwatorów, jako wyraźne

zmuszanie Abdulli i Ligi Arabskiej do wystąpienia przeciwko planowi anglo-amerykańskiemu. Z wiarygodnych źródeł donoszą, iż w krajach arabskich narastają tendencje, wiodące nieuchronnie do konfliktu. Syria gorączkowo mobilizuje i uzbraja żołnierzy, lecz dotychczas jest jeszcze rzeczą niezupełnie jasną, czy celem tych pociągnięć jest wznowienie walk, czy też obrona przeciwko Abdulli, w razie okupowania przezeń arabskiej części Palestyny.

Egipcjanie również przygotowują się do wznowienia walk z Żydami, bądź do ewentualnego konfliktu z Abdulla. Nie będzie więc rzeczą łatwą dla hr. Bernadotte, nawet przy pełnym poparciu anglo-amerykańskim zmusić Arabów do zgody na przedłużenie rozejmu. Egipcjanie w szczególności wydają się dążyć do zajęcia większości terytorium Palestyny.

Z tego wszystkiego wynika, że kwestia pokoju czy wojny będzie obecnie miała decydujący wpływ na sytuację nie tylko w Tel-Awiwie, lecz także w Bagdadzie, Damaszku, a możliwe w Ammanie. W każdej z tych stolic, los rządu zależeć będzie od sposobu prowadzenia wojny, lub rozmów pokojowych.

Las Balfoura w płomieniach

TEL-AWIW (obsł. wł.) Znaczna część największego w Palestynie lasu Balfoura stanęła w płomieniach, podpala-na przez Arabów, za pomocą pocisków zapalających wystrzelonych z przejeź-

dającego przez szosę samochodu pancernego. Napastnicy ostrzelali również osiedle Ginegar i Balfouria, lecz nie spowodowali żadnych ofiar w ludziach. Żydzi odpowiedzieli jedynie sporadycznymi strzałami.

Zamknięcie obrad Kongresu w Montreux

Po trziedniowych obradach poszczególnych komisji, dnia 4 lipca rozpoczęło się plenarne posiedzenie Kongresu, na którym zreferowano prace komisji oraz powzięto rezolucje.

W imieniu komisji finansowej złożył sprawozdanie dr. N. Barrou. Z ramienia komisji rekonstrukcji wystąpił przewodniczący dr. H. Farnas, który zreferował ogólne zasady rezolucji oraz prace komisji. Dr. Farnas omówił również sprawę mienia żydowskiego, pozostawiając bez opieki z powodu braku spadkobierców. Referent podkreślił pozytywny stosunek rządu polskiego odnośnie powyższej kwestii. Z kolei rezultaty prac komisji poszczególnych dziedzin referowali: dr. Robinson, dr. Tartakower oraz rabin pułkownik Kahane.

Następne plenarne posiedzenie Kongresu poświęcone było komisji dla spraw kultury. Po referacie kierownika departamentu kultury Kongresu dr. Federbusza złożył sprawozdanie dr. Jetrokim — znany działacz kulturalny we Francji — który podkreślił jedynostwo uchwał komisji w sprawach uważanych dotychczas za najbardziej sporne. Mimo istniejących jeszcze poważnych różnic w podejściu do zagadnień kultury znaleziono wspólną platformę w kwestiach językowych i spór między „hebraistami” a „jidyszystami” przestał istnieć. Literat hebrajski z Palestyny Ewer Hadani, który przemawiał w imieniu Światowego Związku Krzewienia Języka Hebrajskiego (Brit Iwrit Olamit) omówił rolę literatury hebrajskiej oraz pisarzy palestyńskich w kształtowaniu oblicza młodego pokolenia. Z kolei przemawiał literat Chaim Grade, który podkreślił rolę języka żydowskiego w kształtowaniu wartości kulturalnych żydostwa.

W imieniu Związku Literatów Żydów w Polsce przemawiał red. B. Mark, który podkreślił udział literatów żydowskich w Polsce w procesie odbudowy życia kulturalnego oraz omówił znaczenie twórczości w języku żydowskim w dziele kształtowania ideowego oblicza bojowników Żydów w czasach okupacji. Ostatni przemawiał dr. Kahane z delegacji Izraela, który omówił aspekt polityczny działalności kulturalnej.

Ogólnie biorąc obrady Kongresu poświęcone zagadnieniom kultury stały na wysokim poziomie i dały wyraz konieczności połączenia wszystkich wysiłków różnych instytucji i organizacji kulturalnych w kierunku rozwoju kultury żydowskiej w obu językach: hebrajskim i żydowskim. Dążenia te znalazły wyraz w jednorodnej rezolucji w sprawie inicjatywy Światowego Kongresu Żydowskiego odnośnie zwołania kongresu integralnej kultury żydowskiej, obejmującego wszelkie formy działalności kulturalnej oraz reprezentującego wszystkie instytucje i nurty kultury żydowskiej.

Następne plenarne posiedzenie Kongresu było poświęcone rezolucjom komisji organizacyjnej. Jednocześnie uchwalono konstytucję Kongresu, określającą jego strukturę. Główne zasady konstytucji mówią: o dobrowolnym charakterze przynależności, pełnej autonomii poszczególnych organizacji, terytorialnej zasadzie przynależności, jednolitości reprezentacji poszczególnych krajów oraz jej demokratycznym charakterze, proporcjonalności przedstawicielstwa w stosunku do liczby ludności żydowskiej w danym kraju. Organami Kongresu są: 1) sesja ogólna, zwoływana co dwa lata, 2) egzekutywa, 3) Naczelna Rada, ustalająca ogólne wytyczne polityki Kongresu oraz kontrolująca działalność egzekutywy. Naczelna Rada zbiera się co najmniej raz w roku.

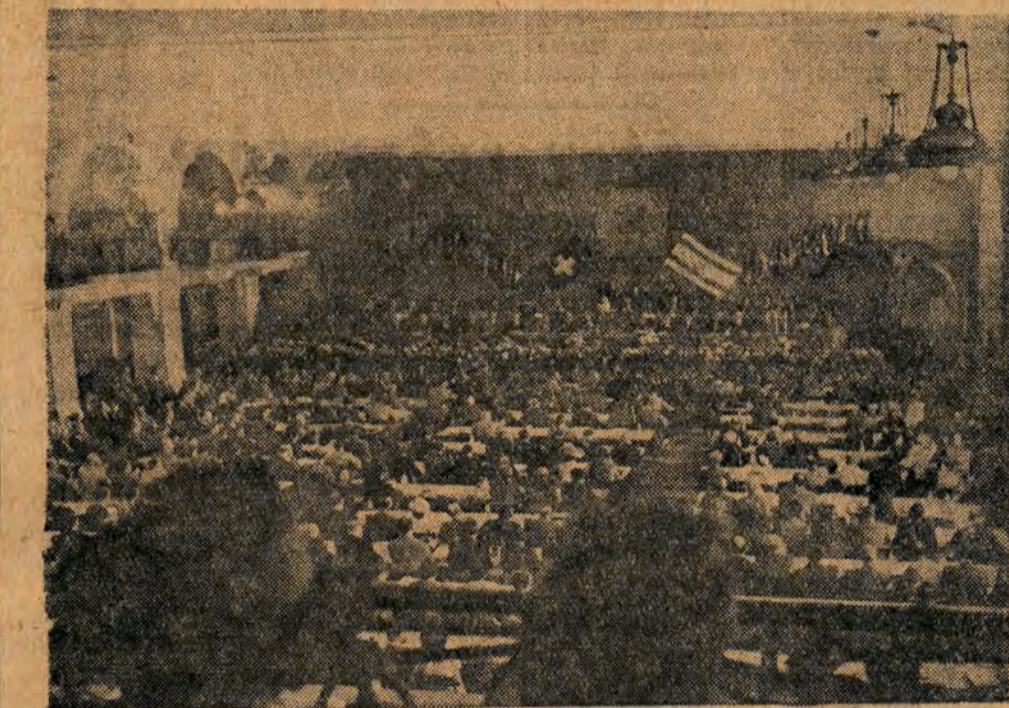
Dnia 5 lipca rozpoczęły się obrady Kongresu nad rezolucjami komisji politycznej. Rezolucje zreferował poseł Silverman z Wielkiej Brytanii. Jednocześnie powzięto rezolucje w sprawie ludobójstwa, sytuacji Żydów w krajach arabskich oraz żądań w stosunku do Niemiec. Ostatnia rezolucja wyraża sprzeciw Kongresu Żydowskiego wobec rewizjonistycznych dążeń Niemiec na wschodzie, oraz przeciwstawia się wszelkim zamachom na Ziemię Zachodnią, na których rozwinęło się twórcze osiedle żydowskie.

Następnie powzięto jednorodnie rezolucje odnośnie sytuacji w obozach żydowskich w Niemczech. W dyskusji nad tą rezolucją zabrał głos przedstawiciel Żydów w obozach, który żądał powzięcia jak najenergiczniejszych kroków wobec hecy pogromowej, rozpętanej w ostatnich dniach w Niemczech w związku z reformą walutową. Przyjęto również rezolucje o metodach zwalczania antysemityzmu.

Zasadnicza polityczna rezolucja Kongresu wniesiona przez komisję polityczną była rozpatrywana w atmosferze napięcia. Był to jeden z najbardziej dramatycznych momentów obrad. Po jednorodnym powzięciu rezolucji delegat Rajski z Francji złożył deklarację mniejszości komisji politycznej wniesioną na komisję przez M. Orena i M. Mirskiego która uzyskała poparcie 18 członków komisji politycznej. Deklaracja ta została przegłosowana

przez większość komisji. Ustne umotywalenie deklaracji złożył M. Oren.

Deklaracja mniejszości podkreślająca konieczność oparcia się narodu żydowskiego o siły postępu i pokoju ze Związkiem Radzieckim i siłami demokratycznymi na czele została powitana owacją. Przemówienie M. Orena było wyrazem uzgodnionych stanowisk komunistów i frakcji Zjednoczonej Partii Robotniczej (Haszomer Hacair, Poalej-Syjon, Achdut Haawoda). Współpraca obu ugrupowań przejawiała się zarówno w obradach Kongresu, jak i w pracach komisji. W rezultacie współdziałania wpływ lewicy na Kongresie był znaczny, większy od jej liczebnej przedstawicielstwa na nim. Zarówno w zagadnieniach zasadniczych, jak i w organizacyjnych liczone się poważnie ze stanowiskiem lewicy.

Sala obrad Św. Kongresu Żydowskiego.

Deklaracja tow. M. Orena w związku z polityczną rezolucją Św. Kongresu Żyd.

„Deklaracja, którą odczytał obecnie tow. Rajski wpłynęła do komisji politycznej. Daje ona wyraz zasadom i poglądom, które podzielają liczne odłamy mas narodu żydowskiego na świecie oraz znaczna część delegatów Kongresu. Zasady te i poglądy łączą nas z wielkimi masami innych narodów we wspólnej walce o wyzwolenie narodowe i postęp ludzkości.

Ogólna rezolucja polityczna, która zostanie jednogłośnie przyjęta również przy naszym udziale, mimo wszystko nie zawiera elementów naszych poglądów, co zmusza nas do przedłożenia w uzupełnieniu do uzgodnionej przez wszystkich rezolucji politycznej — naszej wspólnej deklaracji. Czynimy to również w tym celu, by zademonstrować przed żydowską opinią publiczną oraz opinią całego świata, że istnieją i działają w łonie Światowego Kongresu Żydowskiego poważne siły społeczne, dzierżące sztandar postępu, wyzwolenia narodowego, prawdziwej demokracji i socjalizmu, siły — które widzą w potężnym Związku Radzieckim i w państwach demokracji ludowej pionierów walki ludzkości o postęp i pokój.

Nasza deklaracja nie ma na celu osłabienia jedności Kongresu, która została wyrażona we wspólnej deklaracji politycznej. Wierzymy, iż jedność Kongresu wzmocni się na podstawie zasad naszej deklaracji.

W tym duchu udzielimy naszego maksymalnego poparcia dla wzmocnienia siły Światowego Kongresu Żydowskiego oraz uwieńczenia powodzeniem jego działalności.

„Humanite” o rywalizacji angielskiego i amerykańskiego imperializmu w Palestynie

PARYŻ. — Nawigując do wznowienia działań wojennych w Palestynie Pierre Courta de pisze na łamach „Humanite”: Staje się coraz bardziej jasne, że hr. Bernadotte pod pretekstem akcji rozjemczej prowadził po prostu grę anglo-amerykańską.

Król Transjordanii Abdulla jest obecnie naczelnym dowódcą wszystkich sił arabskich w Palestynie. Oznacza to, że Anglicy ujęli w swe ręce kierownictwo akcji wojennej w Palestynie. Oni też ponoszą główną odpowiedzialność za wybuch walki.

Bernadotte nie zważał się zakwestionować decyzji ONZ, usiłując narzucić Żydom i Arabom „konferencję palestyńską”, sprzeczną z interesami jednych i drugich, ale chroniącą interesy anglo-amerykańskie.

Bernadotte domagał się, aby ochrona zapewniona świętemu miastu, została rozciągnięta na rurociągi naftowe i rafinerie w Haifie, tzn. na „Consolidated Oil Refineries” (angiel-

skie tow. naftowe) i na Irac Petroleum Company (amer. tow. naftowe). Według planu Bernadotte'a granice państwa żydowskiego i arabskiego miały być zagwarantowane przez Amerykanów w zamian za upoważnienie do zakładania baz wojskowych w Palestynie.

W dalszym ciągu artykułu Courta de podkreśla rywalizację imperializmu angielskiego i amerykańskiego w Palestynie. „Zwycięstwo Arabów — pisze on — byłoby zbyt dobrym interesem dla Anglików, aby mogło podobać się Amerykanom, a zwycięstwo Żydów, jeśli byłoby ono zdolne stworzyć rząd prawdziwie niezależny, byłoby sprzeczne z interesami Stanów Zjednoczonych. Jedni pragną szybkiego zakończenia wojny, drudzy przedłużenia się konfliktu, ale ani Anglicy, ani Amerykanie nie troszczą się o sprawę pokoju i interesy Żydów i Arabów, ponoszących koszty konfliktu 2-ż imperializmów.

Subskrypcja Pożyczki Narodowej przekroczyła 4 mil. funtów

TEL-AWIW (obsł. wł.) W ciągu paru tygodni subskrypcja pierwszej Pożyczki Narodowej przekroczyła sumę

4 milionów funtów. W ciągu bieżącego tygodnia przewidziane jest osiągnięcie pełnej sumy 5 milionów funtów.

W ten sposób sprawa wyboru jednego członka egzekutywy z Ameryki przeobraziła się w zasadnicze zagadnienie polityczne. Było bowiem jasnym, że istnieje wyraźna tendencja dyskryminacji politycznej, będąca wynikiem obawy delegacji amerykańskiej przed agitacją „Forwertsu”, który w artykule wstępnym ostro krytykował Kongres oraz wytknął przed stawicielem USA współpracę z komunistami.

Po całonocnych obradach frakcji oraz prezydium — poważny kryzys grozący rozłamem na Kongresie został zażegnany.

Końcowe obrady Kongresu rozpoczęły się dnia 6 lipca. Na początku obrad mjr. P. Sztern w imieniu delegacji polskiej i Związku Żydów Walki Zbrojnej z Faszyzmem przedłożył Kongresowi wniosek o uznaniu 19 kwietnia — rocznicy powstania w getcie warszawskim — ogólnonarodowym dniem wszystkich osiedli żydowskich na świecie ku pamięci bohaterów walki z okupantem. Wniosek delegacji polskiej został przyjęty przez Kongres aplauzem.

Następnie przystąpiono do wyborów prezydenta Kongresu, przewodniczącego egzekutywy i Naczelnej Rady. Przy długotrwałej owacji został wybrany prezydentem Kongresu Żydowskiego sędziwy dr. Stephen Wise. Jednocześnie wybrano również dr. Nachuma Goldmana przewodniczącym egzekutywy. — Przewodniczącym Naczelnej Rady został wybrany dr. Kubowicki.

Z kolei dr. Goldman zreferował projekt nowej egzekutywy w skład której wchodzi m. in. dr. Piatigorski, dr. Tenenbaum, dr. B. Cukierman, dr. Helman — ze Stanów Zjednoczonych, dr. Barrou, dr. S. Lewenberg, S. Silverman, A. L. Easterman, lady Reading — z Anglii, rabin Nurok, dr. Tartakower, A. Biłopolski, dr. Sneh, M. Oren, A. Reis. Zostały zarezerwowane miejsca w egzekutywie dla delegacji polskiej, rumuńskiej (po 2-ż delegatów z każdego kraju), delegacji francuskiej i palestyńskiej (po jednym delegacie).

Delegat Rajski z Francji złożył deklarację, w której podkreślił dobrą wolę reprezentowanego przezeń odłamu w kwestii jedynostwo wyboru prezydenta i przewodniczącego egzekutywy. Rajski stwierdził jednak, że stosunek delegacji amerykańskiej do kwestii wyboru komunisty ze Stanów Zjednoczonych na członka egzekutywy jest dyskryminacją i wobec tego reprezentowane przezeń ugrupowanie pozostawia sobie decyzję co do udziału w egzekutywie.

Po oświadczeniu dr. Prinza w imieniu delegacji amerykańskiej, który wysunął tezę nie ingerencji w sprawy wewnętrzne delegacji amerykańskiej wystąpił M. Oren, który złożył deklarację w imieniu Zjednoczonej Partii Robotniczej (Haszomer Hacair, Achdut Haawoda, Poalej Syjon) ostro protestując przeciwko dyskryminacji politycznej oraz wyrażając nadzieję, że współpraca Kongresu będzie zachowana.

Z kolei inż. A. Reis złożył deklarację w imieniu Poale-Syjon CS, dezaprobuując również tendencje dyskryminacji politycznej. Po przemówieniach dr. Szwarcbartla w imieniu Ogólnych Syjonistów oraz dr. Kowenskiego z ramienia delegacji argentyńskiej — red. M. Mirski oświadczył, że delegacja polska powstrzyma się od głosowania. Dr. Goldman podał pod głosowanie zaproponowany skład egzekutywy. Propozycja została przyjęta przy 29 wstrzymujących się.

Dr. Stephen Wise w przemówieniu połączonym podkreślił jedność Kongresu oraz jego osiągnięcia, szczególnie ustosunkowanie się całego Kongresu do państwa Izrael.

Przed zakończeniem obrad dr. Goldman zapoznał delegatów z telegramem powitalnym H. Wallace, który przyjęty został burzliwymi oklaskami.

W ostatnich słowach swego przemówienia dr. Goldman podkreślił jedność, osiągniętą mimo różnic ideologicznych, oraz przewidywanie kryzysów, które miały miejsce. Mówca podziękował wszystkim, zwłaszcza lewicy, za takt oraz dobrą wcielę. Wyraził on życzenie, by przyszły Kongres, który odbędzie się za dwa lata pod przewodnictwem dr. Stephena Wise obradował w atmosferze bardziej pokojowej na świecie, gdy wzmocnione osiedla żydowskie oraz Izrael będą pracowały dla dobra ciężko doświadczonego narodu żydowskiego. Na tym zakończono obrady II-giej sesji Światowego Kongresu Żydowskiego w Montreux.

W nocy 6 lipca odbył się pokaz filmu polskiego „Ulca graniczna” dla delegatów Kongresu. Słowo wstępne wygłosił dr. A. Berman, który omówił treść filmu oraz jego wykonanie. Obecnego na sali reżysera i twórcę filmu plk. Aleksandra Forda zgromadzono publicznie powitała burzliwy oklaskami.

Kronika kraowa

BYTOM

W związku z zakończeniem roku szkolnego w jednorocznej szkole ślusarsko-mechanicznej przy ORT-cie w Bytomiu odbył się dnia 3 lipca br. uroczysty wieczór.

Przewodniczący samorządu ob. Kuśka omówił pracę samorządu.

Kierownik kursu tow. Telerman w serdecznych słowach powitał przybyłych przed stawieli hiszpańskiej i jugosłowiańskiej młodzieży, kierownika Wydziału Młodzieżowego przy WKZ ob. Gurtmana, kier. szkoły ORT w Bytomiu ob. Friedmana oraz wykładowcę tejże szkoły ob. inż. Eksztajna.

W przemówieniu swoim podkreślił możliwości nauki i pracy w demokratycznym ustroju Polski ludowej oraz wyraził wyrazy uznania Centralnemu Komitetowi Żydów w Polsce i Woj. Komitetowi Żydowskiemu za otoczenie staranną opieką młodzieży żydowskiej.

Kierownik Wydziału Młodzieżowego przy WKZ ob. Gurtman w swym przemówieniu przedstawił przebieg organizowania burs. *Mówca przesłał serdeczne pozdrowienia młodzieży walczącej w pierwszych szeregach armii żydowskiej w Izrael przeciwko imperializmowi angielskiemu oraz walczącej Hiszpanii.*

Przedstawiciel młodzieży walczącej Hiszpanii tow. Cortez przedstawił zebrany ciężkie zmagania młodzieży hiszpańskiej z faszystami, wyrażając zarazem uznanie dla młodzieży żydowskiej.

Bursanci: Wolnowicz, Trachtenbrot, Aszke naze i Zylbersztajn odśpiewali kilka pieśni, zaś ob. Korencwajg zrecytował dwa wiersze o walczącej Hiszpanii.

Trójka młodzieży hiszpańskiej zaintonowała Międzynarodówkę, która została podchwyciona przez wszystkich zebranych.

Następnie poszczególni bursanci złożyli słowa podziękowania kier. Wydziału Młodzieżowego i kier. bursy za ich opiekę.

TARNÓW

Dzień 4 lipca był uroczystości obchodzony przez Żydów zamieszkałych w Tarnowie jakoteż członków tarnowskich przybyłych z innych miast Polski. W dniu tym, w 6-tą rocznicę wysiedlenia Żydów z Tarnowa odbyła się manifestacja żałobna, połączona z odsłonięciem pomników na grobach masowych w Zbylitowskiej Górze.

Już z rana przed lokalem Okr. Komitetu Żydowskiego uformował się pochód, który przeszedł głównymi ulicami miasta w drodze na cmentarz żydowski. Na czele pochodu niesiono wieńce, złożone przez Kom. Żydowski oraz przez polskie i żydowskie partie polityczne. Następnie szły delegacje oraz ludność żydowska.

Na cmentarzu żydowskim złożono wieńce u stóp pomnika, po czym zabrał głos starosta powiatowy, Andrzej Grzybowski, który w serdecznych słowach złożył wyrazy współczucia Żydom. Następnie przemawiali: Mgr. Kohn Marek, rabin Dr Dym, przedstawiciele: Wojska Polskiego, PPR, Związków Zawod. oraz Zjedn. Młodzieży.

Z cmentarza żydowskiego nastąpił wyjazd autami do Zbylitowskiej Góry koło Tarnowa, gdzie w lesie znajdują się masowe groby Żydów pomordowanych przez Niemców. W ostatnim czasie staraniem Komitetu Żydowskiego groby te ogrodzono krzewami i sztachetami żelaznymi, na grobach postawiono pomniki. Tutaj odmówiono modlitwy, po czym przemówienie okolicznościowe wygłosił ob. Gotlob. Uroczystość zakończył w krótkich słowach mgr. Kohn Marek.

Manifestacja żałobna odbyła się w podniosłym nastroju przy masowym udziale ludności żydowskiej i polskiej.

KOMUNIKAT

Żydowski Instytut Historyczny, oddział w Łodzi, prosi wszystkie osoby, które mogą złożyć zeznanie o działalności w czasie okupacji CHIMOWICZA b. kierownika resortu metalowego w getcie łódzkim, o zgłoszenie się do lokalu Instytutu, Łódź, Narutowicza 32 m. 7.

SPROSTOWANIE

W podanej przez nas wiadomości w nr 81 o składzie delegacji żydostwa polskiego na Europejską Konferencję Kultury Żydowskiej został opuszczony wiersz z nazwiskami następujących delegatów: dr Parnas, P. Szttern, dr Sfarid. W programie audycji „Kol Jeruzalaim” omyłkowo podano fałg 52,3 m. Powinno być 523 m.

Mani i Iochakowi Lejchter z okazji narodzin syna najserdeczniejsze życzenia wysyłają członkowie nowego łódzkiego kibucu.

Mani i Iochakowi Lejchter z okazji narodzin syna najserdeczniejsze życzenia wysyłają

Hanka, Ania, Szewa, Pinchas i Jakob.

Buehler skazany na karę śmierci

KRAKÓW. Najwyższy Trybunał Narodowy pod przewodnictwem dr. Eimera wydał w dniu 10 mb. wyrok skazujący Józefa Bühlera, zastępcę b. gubernatora Franka i b. szefa rządu GG, na karę śmierci, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze oraz przepadek całego mienia.

Najwyższy Trybunał Narodowy uznał oskarżonego winnym tego, że w czasie od października 1939 r. do stycznia 1945 r. na okupowanych przez Rzeszę Niemiecką terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: 1) z ramienia Rządu Trzeciej Rzeszy i Narodowo-Socjalistycznej Niemieckiej Partii Robotniczej, jako szef Urzędu Generalnego Gubernatora, sekretarz Stanu i szef tzw. Rządu Generalnego Gubernatorstwa oraz zastępca generalnego gubernatora Hansa Fraka, brał udział w administracji tegoż

Generalnego Gubernatorstwa. Administracja GG uznana za organizację przestępczą powołana była przez władze państwa niemieckiego do zarządzania tą częścią Polski i osiągając cel NSDAP dopuściła się zbrodni przeciwko pokojowi, zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości.

2) Idąc na rękę władzy państwa niemieckiego Bühler brał udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród ludności cywilnej, a zwłaszcza inteligencji, księży katolickich i duchownych innych wyznań, członków ugrupowań politycznych, działaczy ludowych i robotniczych oraz obywateli polskich narodowości żydowskiej.

3) Oskarżony Bühler działał ponadto na szkodę Państwa Polskiego, polskich osób prawnych spośród ludności cywilnej w inny sposób, o czym traktuje szczegółowo uzasadnienie wyroku.

Kalendarz referatów

N. T. „SYTUACJA POLITYCZNA, WOJSKOWA I GOSPODARCZA PAŃSTWA IZRAEL” URADZONYCH STARANIEM CENTRALNYCH KOMITETÓW ŻYDOWSKICH PARTII ROBOTNICZYCH HASZOMER HACAIR I ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ POALEJ-SYJON.

4 VII. Bytom — tow. I. Bialer.

„ Dzierżoniów — tow. tow. adw. Rozenfeld i T. Borzykowski.

4 VII. Gliwice — tow. Sztrachman.

„ Pieszczę — tow. mgr. E. Śluka Keistin.

4 VII. Sobiecin — tow. Pasman.

„ Strzegom — tow. M. Rechtman.

„ Sosnowiec — tow. A. Kohen.

„ Szczecin — tow. G. Lewi, Z. Gurewicz.

4 VII. Ziembita — tow. D. Boruszek.

5 VII. Bolków — tow. Chmiel i Borzykowski.

„ Bielsko — tow. Lewit.

„ Włocławek — tow. D. Miller.

6 VII. Otwock — tow. D. Miller.

7 VII. Białystok — tow. D. Miller.

11. VII. Wrocław — tow. tow. adw. Arzi-Cederbaum, red. Hercberg.

„ Wałbrzych — tow. Szejnman, I. Rozenberg.

„ Złotonia — tow. Fridensohn.

„ Świdnica — tow. Lichtensztajn.

„ Katowice — tow. I. Bitner.

„ Kraków — tow. A. Poznański i A. Lewit.

„ Lublin — Z. Gurewicz.

„ Bielawa — tow. Sade i Nejmach.

W najbliższym czasie odbędą się referaty:

16. VII. Łódź — tow. tow. adw. Arzi-Cederbaum, red. Hercberg.

18. VII. Żary — tow. M. Sztrenger.

„ Legnica — tow. tow. F. Chmielnicki i I. Roienberg.

Z procesu o zamordowaniu 174 Żydów

WIENIEN (Telepress) W toku procesu o zamordowanie 174 Żydów przesłuchano dnia 7 lipca świadka.

Pierwszy świadek, dr Wilschke, który wyjaśnił, że po wkroczeniu Armii Czerwonej przeprowadzona została ekshumacja zamordowanych Żydów. Wszystkie zwłoki nosiły ślady strzałów w tył głowy. Świadek zeznał dalej, że w wypadku masowej epidemii tyfusowej, która zdaniem oskarżonych była przyczyną morderstwa, znalazłaby się w miejscowych szpitalach wystarczająca ilość miejsc dla chorych. Nigdy jednak nie meldowano o żadnych wypadkach tyfusu. Dr Wilschke oświadczył w końcu, że komendant okręgu Reichnitz, Podeszwa, był dobrym przyjacielem zastępcy gauleitera Steiermarku, Portscheka.

Świadek Josef Beigelbock, który nie jest spokrewniony z oskarżonym Stefanem Beigelbockiem, stwierdził, że ten ostatni przybył do niego w dniu, w którym popełnione zostało morderstwo i powiedział: „Jesteśmy w porządku zabiłmy 300 Żydów”.

Dwaj świadkowie, Gerdelts i Paal, oświadczyli, że w tym samym dniu w dzieli oskarżonego Podeszwa i Hilde Stadler w pobliżu miejsca zbrodni.

Przesłuchiwanie świadków trwa w dalszym ciągu.

Audycje „Kol Israel” dla zagranicy

TEL-AWIW (obsł. wł.) Nowomianowany przewodniczący wydziału prasowego, filmowego i radiowego ministerstwa spraw wewnętrznych Izraela J. Klinow zakomunikował na konferencji prasowej, iż obecnie montuje się w przyspieszonym tempie silną rozgłośnie radiową, której zadaniem będzie nadawanie audycji w różnych językach dla zagranicy. J. Klinow oświadczył również, że w tym tygodniu zostanie wy-

dana ustawa, regulująca kwestię posługiwania się aparatami nadawczymi przez osoby prywatne i instytucje publiczne. Ustawa ta zahamuje działalność transmisji odszczepieńców. Oznajmił on również, że wkrótce rozpocznie się produkcja tygodniowej kroniki filmowej oraz budowa studio w Hercliji na obszarze 20 akrów dla rozwoju produkcji filmów palestyńskich.

Dostawy medykamentów dla Izraela

TEL-AWIW (obsł. wł.) Na jednym z lotnisk Izraela wylądował pierwszy samolot Hadassy z Nowego Jorku. Samolot ten przywiózł 7 ton artykułów medycznych — lekarstwa, wyposażenie dla szpitali, suchą plazmę krwi. Na 4-motorowym samolocie p. n. „Samolot medyczny Hadassy dla Izraela” znajdowało się jedynie dwóch pasażerów: przewodnicząca Hadassy w USA S. Kramarsky i sekretarka J. Leibel. Zastępca „Hadassy” dr E. Davies, który powitał samolot, powiedział, że dostawy medykamentów są niezbędne dla Izraela. Szczególnie ważne są surowica

przeciwżółciowa i antygangrenowa, błony dla zdjęć rentgenowych i specjalne produkty dla niedożywionych dzieci. W ciągu ostatnich dni bombardowania Jeruzolimy kilku pacjentów zmarło z braku surowicy przeciwżółciowej. Wartość samolotu została pośpiesznie przeładowana przez specjalną jednostkę wojskową do dwóch samochodów ciężarowych, które niezwłocznie wyruszyły do Jeruzolimy pod auspicjami Międzynarodowego Czerwonego Krzyża i w towarzystwie obserwatorów ONZ. Dostarczone lekarstwa stanowią poważną pomoc dla ludności Jeruzolimy.

Z ŻYCIA PARTII HASZOMER HACAIR

KRAKÓW

Oddział partii Haaszomer Haca'ir w Krakowie proklamował miesiąc czerwiec — miesiącem akcji werbunkowej.

W rezultacie przeprowadzonej akcji szregi naszego oddziału zostały znacznie zwiększone.

Odbywają się regularne zebrania partyjne, które są licznie frekwentowane zarówno przez członków jak i sympatyków naszej partii.

BIELAWA

Dnia 4 lipca pod przewodnictwem tow. Grabiego odbyło się ogólne zebranie członków koła partyjnego. Referat o sytuacji politycznej wygłosił tow. Szafran.

Po dyskusji nad referatem omówiono szereg spraw organizacyjnych.

WAŁBRZYCH

Funkcje sekretarza koła objął tow. Richter. 8 lipca odbyło się posiedzenie komitetu partyjnego, na którym omówiono sprawę wzmocnienia akcji werbunkowej na rzecz Keren Hajesod.

Czynione są przygotowania do odczytu tow. tow. Szejnmana i Rotenberga n. t. „Sytuacja polityczna, wojskowa i gospodarcza państwa Izrael”.

GÓRNY ŚLĄSK

Inicjatywa CK ZPR Haaszomer Haca'ir oraz CK ZZPR Poalej-Syjon w organizowaniu cyklu referatów n. t. „Sytuacja polityczna, gospodarcza i strategiczna w państwie Izrael” okazała się bardzo na czasie, o czym świadczy masowy udział społeczeństwa Sosnowca, Bytomia, Bielska i Gliwic w wspomnianych referatach. Była to pierwsza informacja o całości kształcie sytuacji w Palestynie od 15. 5. br.

Z referatami wystąpił: w Bytomiu tow. Lewit (CK Poalej-Syjon) — przewodniczył zebraniu tow. Zylbersztajn (Haaszomer Haca'ir).

W Bielsku — tow. Lewit (CK Poalej-Syjon), przewodniczył tow. Mandelbaum (Haaszomer Haca'ir).

W Gliwicach — tow. N. Sztrachman (CK Haaszomer Haca'ir) przewodniczył tow. Wajgler (ZZPR Poalej-Syjon).

W Sosnowcu — tow. A. Kahan (Haaszomer Haca'ir) przewodniczył tow. Bajner (ZPR Poalej-Syjon).

KATOWICE

Odbył się tu referat delegata palestyńskiego Sz. Jurisa — członka Poalej-Syjon Hitachtud — na temat „Palestyna w walce”.

Referat wywołał żywe zainteresowanie. A. K.

ŚWIDNICA

We wtorek 6 lipca w sali Hotelu Polskiego odbył się referat tow. Lichtensztajna, zorganizowany przez Zjedn. Żyd. Partię Rob. Poalej-Syjon i Żyd. Partię Rob. Haaszomer Haca'ir n. t. „Sytuacja polityczna i ekonomiczna państwa Izrael”. Przewodniczył tow. Parnas.

W środę w lokalu partii Haaszomer Haca'ir wygłosił referat tow. Nord o twórczości Perca.

LEKARZ DENTYSTA Nowoczesne laboratorium zębów sztucznych. Łódź, ul. Zachodnia 66/44.

Lekarz dentysta

ROZENCWAJG JAKUB

Choroby jamy ustnej i zębów. Zęby sztuczne. Korony porcelanowe. Łódź, Zachodnia 41 m. 3. Tel. 140-75.

DR. REICHER — specjalista: weneryczne, skórne, płciowe (zaburzenia). Łódź, ul. Południowa 26. godz. 2 — 7 po poł.

Lekarz dentysta

SZUCHMAN RACHELA

Choroby jamy ustnej i zębów zęby sztuczne, korony porcelanowe. Łódź, ul. Zachodnia 41/3, tel. 140-75.

Lekarz-stomatolog Kinrus Jan przeprowadził się i przyjmuje Wschodnia 51 m. 4. godziny przyjęć 16—19 tel. 200-71

KOMUNIKAT

ODDZIAŁY PARTYJNE, REFERATY PRASOWE, PRZEDSTAWICIELE, ABONENCI

Wszelką korespondencję związaną z czynnością Administracji „Mosty” prosimy kierować na adres:

Administracja „Mosty”, Łódź, Kilińskiego 49

Cennik ogłoszeń: drobne po 15 zł za wyraz (minimum 150 zł). Ogłoszenia wymiarowe (za 1 mm szerokości i 1 szpalty) w miejscu przeznaczonym na ogłoszenia po 30. — W tekście ogłoszenie. Adres Redakcji Łódź, ul. Więckowskiego 4/8. Skrzynka pocztowa 70. Tel. 269-01. Konto PKO 4560. Prenumerata miesięczna wraz z opłatą pocztową — 150 zł.

Druk R.S.W. „Prasa”, Łódź, ul. Zwirki 17.

Redaktor: MAURYCY WEINTRAUB

D-019879